

Aqqalu C. Jerimiassen

FM 2020/43

Atassut

18/05-20

Redegørelse fra Formanden for Naalakkersuisut om forhold af ganske særlig betydning for det grønlandske samfund (Covid-19 situationen).

(Formanden for Naalakkersuisut)

Formanden for Naalakkersuisut, jeg har en rettelse til dig, da befolkningen også har krav på at vide det. Naalakkersuisut har ikke gjort mange ting sammen med partiformændene. Det er partiformændene der har siden begyndelsen kæmpet for at igangsætte tiltag, som Naalakkersuisut har vendt det blinde øje til.

Hvis man åbner for sermitsiaq.ag d. 4. marts 2020, kan man se da vi fra Atassut klare og tydelige kritik på Naalakkersuisut. Kritikken der lød på at Naalakkersuisut ikke gør noget for at være på forkant med Corona, og at vi ikke på nogen som helst måde havde sikkerhed, samt at man bare manede ned på bekymringerne og tyssede ned.

Og efter artiklen kom Formanden for Naalakkersuisut ENDELIG frem fra eksil, efter at have været fuldstændig skjult fra samfundet. Partiformændene begyndte deres gode dialog og samarbejde, da sygdommen ikke havde nogen partifarve.

Men denne "gode dialog og samarbejde" er ikke længere synlig, men stadigvæk den dag i dag argumenterer Formanden for Naalakkersuisut endnu for at der er godt samarbejde, selvom det kun var lige i starten.

Vi skal dog pointere at vi partier som sidder i oppositionen, har så vidt muligt undgået partipolitiske udtalelser under begyndelsen af Covid-19 for at holde god skik, og ifølge den aftale vi havde indgået med Formanden for Naalakkersuisut. Vi har kun udtalt os med én stemme og har holdt os tilbage i begyndelsen, bortset fra ét parti, men det er heller ikke overraskende.

Det resulterede desværre at mens vi partiformænd prøvede at holde god tone og skik, og holde den aftale vi havde indgået, at befolkningen anså os for at være for tilbageholdene og stille under den hektiske periode.

Det bedste er dog indtil videre, den dag i dag, så har der ikke været dødsfald pga. Covid-19 her i Grønland. Det er også et resultat af det som vi partiformænd, har kæmpet for og har bedt Naalakkersuisut om straks at gøre noget. Ikke omvendt.

Familien er det vigtigste grundstøtte. Selv om Covid-19 er tragisk og har skabt store begrænsninger og har sendt mange hjem, har det også skabt og forstørret et andet problem. Vold og husspektakler er blevet mere synlige. Det viser bare endnu mere at vi har stadigvæk problemer som vi virkelig skal have løst. Vi skal snarest have igangsat mere og større forebyggende tiltag der skal forhindre vold i familierne.

Økonomien er hårdt ramt verden over, og det rammer os alle. Det er ikke noget som vi kan ændre på. Vi skal dog være bedre til at være forberedte her i Grønland. Vi skal også som valgte medlemmer af Inatsisartut tænke på hvordan vi også selv kan være med til at ofre noget. Det kan jo ikke passe at det kun er de selvstændige erhvervsdrivende der bliver økonomisk ramt, de er vores medmennesker. Kan vi valgte medlemmer være villige til også at ofre noget?

Turismeerhvervet er hårdest ramt og det er især de selvstændige aktører der er hårdest ramt. Man kan også lige så godt sige at næsten alle krydstogtskibe har aflyst deres færd til Grønland. Vi bør kunne være i stand til at tænke i nye baner, ved at i stedet for at aflyse dem alle, hvordan kan vi give dem mulighed for at besøge vores land uden at de kommer i tæt kontakt med vores befolkning? Vores kyst er fyldt med ubeboede og forladte bygder, med huse og bygninger med tilhørende historier og fantastiske udsigter. Kunne det ikke være dér vi kunne gøre noget og finde på nye tiltag, og give de selvstændige turismebaserede aktører mulighed?

Staycation betyder turisme i eget land, besøge andre byer og bygder uden at forlade landet. Vi skal sørge for at pengene arbejder og cirkulerer inde i landet. Vi skal sørge for at genvinde selv en lille del af den fortabte indkomst, ved at bruge vores penge på de lokale, i stedet for at bruge dem i udlandet, så de tomme sæder og værelser fyldes.

Ved at den selvstyrejede Air Greenland sænker deres priser med 50% denne sommer, ville folk fra Sydgrønland måske rejse til Nordgrønland og vice versa, og måske helt op til Avanersuaq, folk fra Østgrønland til Vestgrønland og omvendt. I stedet for at miste sæder og værelser i det fulde beløb, kunne man ligesom afbudsrejser sørge for at dække noget af tabet.

Fra Atassut afviser vi snakken om at tage lån under denne krise, hvorfor skulle vi låne penge og bebyrde os selv yderligere, når vi er med i et rigsfællesskab under det danske kongerige Danmark?

Hvis man under rigsfællesskabet kan få hjælp til finansiering af lufthavnsanlæg, så må det også være muligt at søge hjælp i denne krise. Det er også sandsynligt at det ville kunne lykkes, når vores største regeringsparti har tæt samarbejde med, har roret i Danmark.

Vi kan ikke blive ved med at råbe "vi kan selv", når der ikke handles med konkrete følger, stolthed kan desværre heller ikke redde landets økonomi. På dén måde kan vi kun bebyrde vores efterkommere.

Vi kunne ellers bruge en masse ord og forklare, men som en lille oppositionsparti vil vi hellere prioritere de punkter som vi gerne vil dele med formanden for Naalakkersuisut med. Vi håber da stadigvæk at vi vil blive inddraget igen, i stedet for igen agere som den mest tavse regering i verden.